Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

27. října 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Právo ochranných známek – Nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 15 odst. 2 – Směrnice (EU) 2015/2436 – Článek 15 odst. 2 – Vyčerpání práv z ochranné známky – Láhve obsahující oxid uhličitý – Uvedení do oběhu v členském státě vlastníkem ochranné známky – Činnost dalšího prodejce spočívající v naplňování a novém označování láhví etiketami – Námitky podané vlastníkem ochranné známky – Legitimní důvody k tomu, aby se zabránilo pozdějšímu odbytu výrobků označených ochrannou známkou“

Ve věci C-197/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Korkein oikeus (Nejvyšší soud, Finsko) ze dne 9. března 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 29. března 2021, v řízení

**Soda-Club (CO2) SA,**

**SodaStream International BV**

proti

**MySoda Oy,**

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, D. Gratsias, M. Ilešič (zpravodaj), I. Jarukaitis a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Soda-Club (CO2) SA a SodaStream International BV J. Bonsdorfem, H. Pohjolou a B. Rapinojou, asianajajat,

– za MySoda Oy H.-M. Eloem a E. Hodgem, asianajajat,

* Jednací jazyk: finština.

– za finskou vládu S. Hartikainenem, A. Laine a H. Leppo, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi É. Gippini Fournierem, M. Huttunenem a T. Sevón, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. května 2022,

vydává tento

**Rozsudek**

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 13 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015 (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21) (dále jen „nařízení č. 207/2009“), čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1), čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25), a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2015, L 336, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Soda-Club (CO2) SA a SodaStream International BV (dále jen společně „SodaStream“) na straně jedné a společností MySoda Oy na straně druhé týkajícího se údajného porušení práv z ochranných známek Evropské unie a národních ochranných známek SODASTREAM a SODA-CLUB, jejichž vlastníky jsou prvně uvedené společnosti.

## Právní rámec

### *Unijní právo*

*Nařízení č. 207/2009*

3 Článek 13 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Vyčerpání práv z ochranné známky EU“, stanovil:

„1. Ochranná známka EU neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v Evropském hospodářském prostoru [EHP] majitelem samým nebo s jeho souhlasem.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má majitel oprávněné [pokud má majitel legitimní] důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil.“

*Nařízení 2017/1001*

4 Nařízení 2017/1001, které zrušilo a nahradilo nařízení č. 207/2009 s účinností od 1. října 2017, obsahuje článek 9, nadepsaný „Práva z ochranné známky EU“, který zní takto:

„1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána;

b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami, či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost [existuje nebezpečí] záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti [včetně nebezpečí] asociace s ochrannou známkou;

c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka EU zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být zakázáno zejména:

[…]

b) nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

[…]“

5 Článek 15 nařízení 2017/2001, nadepsaný „Vyčerpání práv z ochranné známky EU“, stanoví:

„1. Ochranná známka EU neopravňuje vlastníka, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v [EHP] vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má vlastník oprávněné [pokud má vlastník legitimní] důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil.“

*Směrnice 2008/95*

6 Článek 7 směrnice 2008/95, nadepsaný „Vyčerpání práv z ochranné známky“ stanovil:

„1. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny majitelem nebo s jeho souhlasem na trh ve Společenství.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má majitel oprávněné [pokud má majitel legitimní] důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil.“

7 Směrnice 2008/95 byla s účinností od 15. ledna 2019 zrušena směrnicí 2015/2436.

*Směrnice 2015/2436*

8 Článek 10 směrnice 2015/2436, nadepsaný „Práva z ochranné známky“, v odstavci 1 a 3 stanoví:

„1. Ze zápisu ochranné známky vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva.

[...]

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být zakázáno zejména:

[...]

b) nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

[...]“

9 Článek 15 této směrnice, nadepsaný „Vyčerpání práv z ochranné známky“, zní takto:

„1. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v Unii vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem.

2. Odstavec 1 se nepoužije, podává-li vlastník na základě legitimních důvodů námitky proti dalšímu uvádění výrobků na trh, zejména když došlo ke změně nebo zhoršení stavu výrobků poté, co byly uvedeny na trh.“

***Finské právo***

10 Podle finského práva je vyčerpání práv z ochranné známky předmětem článku 9 tavaramerkkilaki (544/2019) [zákon o ochranných známkách (544/2019)] ze dne 26. dubna 2019, který vstoupil v platnost dne 1. května 2019. Toto ustanovení v odstavci 1 stanoví, že vlastník ochranné známky nemůže zakázat její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v EHP vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem. Nehledě na tento odstavec 1 stanoví odstavec 2 uvedeného ustanovení, že vlastník ochranné známky může bránit užívání ochranné známky na

výrobcích, pokud má tento vlastník legitimní důvody bránit pozdějšímu nabízení nebo odbytu těchto výrobků. Vlastník ochranné známky může bránit jejímu užívání konkrétně v případě, že byl změněn stav výrobků nebo byla zhoršena jejich kvalita poté, co byly uvedeny na trh.

11 Článek 10a tavaramerkkilaki (1715/1995) [zákon o ochranných známkách (1715/1995)], který byl platný do 31. srpna 2016, a poté článek 8 tavaramerkkilaki (616/2016) [zákon o ochranných známkách (616/2016)], který byl platný do 30. dubna 2019, odpovídaly v podstatě článku 9 zákona o ochranných známkách (544/2019), použitelného od 1. května 2019.

## Spor v původním řízení a předběžné otázky

12 SodaStream, nadnárodní podnik, vyrábí a prodává karbonizační přístroje umožňující spotřebitelům, aby s použitím vody z kohoutku připravili perlivou vodu a ochucené perlivé nápoje. Ve Finsku SodaStream uvádí na trh tyto přístroje s láhví opakovaně plnitelnou oxidem uhličitým, kterou nabízí k prodeji rovněž odděleně. Společnosti tvořící SodaStream jsou vlastníky ochranných známek Evropské unie a národních ochranných známek SODASTREAM a SODA-CLUB. Tyto ochranné známky jsou uvedeny na etiketách a jsou vyryty na těle z hliníku těchto láhví.

13 MySoda, společnost se sídlem ve Finsku, uvádí v tomto členském státě na trh karbonizační přístroje pro nápoje pod ochrannou známkou MySoda v baleních, která obvykle neobsahují láhev s oxidem uhličitým. Od června 2016 nabízí společnost MySoda k prodeji láhve s oxidem uhličitým naplněné ve Finsku, které jsou slučitelné jak s jejími vlastními karbonizačními přístroji, tak s přístroji společnosti SodaStream. Některé z těchto láhví byly původně uvedeny na trh společností SodaStream.

14 Společnost MySoda poté, co prostřednictvím distributorů obdrží láhve SodaStream, které spotřebitelé vrátili prázdné, je naplní oxidem uhličitým. Originální etikety nahrazuje svými vlastními etiketami, přičemž ponechává viditelné ochranné známky SodaStream, vyryté na těle láhví.

15 Společnost MySoda tak používá dvě různé etikety. Na první etiketě růžové barvy je velkými písmeny uvedeno logo MySoda a slova „finský oxid uhličitý určený pro karbonizační přístroje“ a malým písmem název MySoda jakožto společnost, která láhev naplnila, jakož i odkaz na její internetovou stránku pro podrobnější informace. Na druhé etiketě bílé barvy jsou uvedena slova „oxid uhličitý“ velkými písmeny v pěti různých jazycích a mezi informacemi o výrobku, vyhotovenými malým písmem, název MySoda jakožto společnost, která láhev naplnila, jakož i prohlášení, že posledně uvedená společnost není nijak propojena s původním dodavatelem láhve ani s jeho společností nebo se zapsanou ochrannou známkou, které se na láhvi objevují. Tato etiketa kromě toho obsahuje odkaz na internetovou stránku MySoda pro podrobnější informace.

16 SodaStream podala u markkinaoikeus (obchodní soud, Finsko) žalobu, kterou se domáhala určení, že společnost MySoda porušila ve Finsku práva z ochranných známek SODASTREAM a SODACLUB tím, že uvádí na trh a prodává opětovně naplněné láhve s oxidem uhličitým, na nichž se nacházejí tyto ochranné známky bez souhlasu jejich vlastníků.

17 Společnost SodaStream tvrdila, že praxe společnosti MySoda podstatně zasahuje do práv plynoucích z uvedených ochranných známek a představuje pro dotčenou veřejnost značné nebezpečí záměny, pokud jde o původ láhví s oxidem uhličitým, když se vyvolá klamný dojem, že mezi společnostmi SodaStream a MySoda existuje obchodní nebo hospodářský vztah.

18 Společnost SodaStream mimoto zdůraznila, že všechny láhve s oxidem uhličitým prodávané na finském trhu nemají stejnou kvalitu nebo že všechny nemají stejné vlastnosti. Další prodejci, kteří naplňují láhve s ochrannou známkou SodaStream bez jejího souhlasu, nemají nutně znalosti a know-how vyžadovaný k zajištění toho, aby tyto láhve byly používány a aby s nimi bylo manipulováno bezpečným a správným způsobem. Společnost SodaStream nemůže odpovídat za škody způsobené láhvemi s oxidem uhličitým, které opětovně naplnili tito další prodejci.

19 Společnost MySoda namítla, že změnou etikety není dotčena funkce ochranné známky, kterou je označovat původ láhve, jelikož relevantní veřejnost pochopí, že označení etiketou uvádí pouze původ oxidu uhličitého a totožnost dalšího prodejce, který opětovně naplnil láhev, jejíž původ je vyryt na těle této láhve.

20 Mezitímním rozsudkem ze dne 5. září 2019 markkinaoikeus (obchodní soud) návrhům společnosti SodaStream částečně vyhověl. Opřel se přitom o rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas (C-46/10, EU:C:2011:485).

21 Tento soud prvního stupně měl za to, že nebylo prokázáno, že praxe společnosti MySoda mění nebo poškozuje láhev s oxidem uhličitým nebo její obsah anebo poškozuje pověst společnosti SodaStream z důvodu rizik pro bezpečnost jejích výrobků, ani že tato praxe způsobila škodu, která by společnosti SodaStream poskytla legitimní důvod k tomu, aby této praxi bránila. Pokud jde o bílé etikety, měl uvedený soud za to, že nevytvořily nesprávný dojem, pokud jde o hospodářské propojení mezi společnostmi MySoda a SodaStream. Uvedený soud naproti tomu rozhodl, že používání růžových etiket může u běžně informovaného a přiměřeně pozorného průměrného spotřebitele vyvolat dojem, že takové propojení existuje. Tentýž soud měl tudíž za to, že používání těchto růžových etiket odůvodňuje, aby se společnost SodaStream bránila praxi společnosti MySoda.

22 Společnostem SodaStream a MySoda bylo povoleno podat proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, Korkein oikeus (Nejvyšší soud, Finsko).

23 Předkládající soud nejprve uvádí, že unijní právo nestanoví podrobná pravidla týkající se podmínek umožňujících konstatovat existenci legitimních důvodů, které by ospravedlňovaly, aby vlastník ochranné známky bránil odbytu výrobků po jejich uvedení na trh. Judikatura Soudního dvora podle něj neposkytuje jasné odpovědi na otázky, které vyvstávají ve sporu v původním řízení.

24 Zaprvé z judikatury Soudního dvora jasné nevyplývá, zda se podmínky uvedené v rozsudku ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282), použijí na přebalování výrobků uváděných na trh v témže členském státě. Zadruhé si předkládající soud klade otázku, zda je třeba nahrazení etikety vlastníka ochranné známky novou etiketou považovat za přebalení ve smyslu judikatury Soudního dvora. Zamýšlí se nad významem, který je třeba přiznat skutečnosti, že ve sporu v původním řízení je dotyčný výrobek tvořen jednak láhví pocházející od vlastníka ochranné známky a jednak oxidem uhličitým pocházejícím od dalšího

prodejce. Není jasné, zda je v tomto ohledu určující, že relevantní veřejnost pochopí, že etiketa označuje pouze původ oxidu uhličitého, přičemž původ láhve je identifikován prostřednictvím ochranné známky vyryté na těle této láhve.

25 Předkládající soud má dále za to, že se skutkové okolnosti sporu v původním řízení liší od okolností věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas (C-46/10, EU:C:2011:485). V posledně uvedené věci totiž ochranné známky umístěné na láhvích na plyn nebyly odstraňovány, ani překrývány, což vede k vyloučení toho, že by se stav láhví změnil zakrytím jejich původu. V projednávaném případě další prodejce nahradil původní etiketu svou vlastní etiketou, která pokrývala většinu povrchu láhve, přičemž ponechal viditelnou původní ochrannou známku vyrytou na vrchní části láhve.

26 Předkládající soud konečně uvádí, že pokud by nahrazení původní etikety mělo být přezkoumáno s ohledem na podmínky uvedené v rozsudku ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další (C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282), z judikatury Soudního dvora jasně nevyplývá, zda je třeba při posouzení podmínky týkající se nezbytnosti takového nahrazení zohlednit určení dotčených výrobků, a případně jakým způsobem. Skutečnost, že láhve s oxidem uhličitým jsou určeny k opětovnému používání a mnohočetnému naplňování, může změnit stav původních etiket. Tento soud si klade otázku, zda porušení či odlepení původní etikety umístěné vlastníkem ochranné známky nebo skutečnost, že další prodejce nahradil tuto původní etiketu vlastní etiketou, mohou být považovány za okolnosti, které odůvodňují, aby výměna či nahrazení etikety etiketou dalšího prodejce byla považována za nezbytnou k tomu, aby láhev, kterou další prodejce opětovně naplnil, byla uvedena na trh.

27 Za těchto podmínek se Korkein oikeus (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Použijí se takzvané podmínky ‚Bristol-Myers Squibb' formulované v judikatuře Soudního dvora Evropské unie týkající se přebalování a nového označování výrobků v případech paralelního dovozu, a zvláště podmínka ‚nezbytnosti', i tehdy, pokud se jedná o přebalování nebo nové označování výrobků, které byly na trh v členském státě uvedeny vlastníkem ochranné známky nebo s jeho souhlasem, za účelem jejich dalšího prodeje v témže členském státě?

2) Použijí se v případě, že vlastník ochranné známky při uvedení láhve obsahující oxid uhličitý na trh tuto láhev opatřil svou ochrannou známkou, která je nejen uvedena na etiketě láhve, ale vyryta i do hrdla láhve, výše uvedené takzvané podmínky ‚Bristol-Myers Squibb', a zvláště podmínka ‚nezbytnosti', tehdy, jestliže třetí osoba láhev za účelem dalšího prodeje opět naplní oxidem uhličitým, odstraní z ní původní etiketu a nahradí ji etiketou opatřenou svým vlastním logem, přičemž je mimoto ve vyrytém nápise na hrdle láhve i nadále viditelná ochranná známka osoby, která láhev uvedla na trh?

3) Lze mít za okolností, které jsou popsány výše, za to, že odstranění a nahrazení etikety, která obsahuje ochrannou známku, v zásadě představuje zásah do funkce ochranné známky, kterou je označení původu dané láhve, nebo je z hlediska použití podmínek přebalování a nového označování relevantní okolnost, že

– se má za to, že relevantní veřejnost pochopí, že se etiketa vztahuje pouze k původu oxidu uhličitého obsaženého v láhvi (a tedy k osobě, která láhev naplnila), nebo

– se má za to, že relevantní veřejnost pochopí, že se etiketa přinejmenším zčásti vztahuje i k původu láhve?

4) Pokud se odstranění a nahrazení etikety umístěné na láhvích s oxidem uhličitým posuzují na základě podmínky nezbytnosti, mohou náhodné poškození nebo odlepení etiket, které na láhve uvedené na trh umístil vlastník ochranné známky, nebo jejich odstranění či nahrazení osobu, která je předtím naplnila, představovat okolnost, na jejímž základě lze systematické nahrazování etiket etiketami osoby, která láhve naplnila, považovat za nezbytné pro uvedení opětovně naplněných láhví na trh?“

## K předběžným otázkám

28 Úvodem je třeba uvést, že otázky položené předkládajícím soudem se týkají, pokud jde o ochranné známky Evropské unie, výkladu čl. 13 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001, a pokud jde o národní ochranné známky, výkladu čl. 7 odst. 2 směrnice 2008/95 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436.

29 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že skutečnosti sporu v původním řízení nastaly poprvé v červnu 2016 a částečně spadají pod ustanovení nařízení č. 207/2009 a směrnice 2008/95 a částečně pod ustanovení nařízení 2017/1001 a směrnice 2015/2436. Vzhledem k tomu, že jsou ustanovení těchto nařízení a směrnic vypracována v podstatě v totožném znění a odpovědi na otázky položené předkládajícím soudem jsou z důvodu této totožnosti stejné bez ohledu na to, které nařízení nebo která směrnice je použitelná, je však třeba pro účely odpovědi na tyto otázky použít výlučně ustanovení článku 15 nařízení 2017/1001 a článku 15 směrnice 2015/2436 (obdobně viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, Maio Marques da Rosa, C-306/16, EU:C:2017:844, bod 32 a citovaná judikatura).

30 Kromě toho z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že tyto otázky jsou položeny v rámci sporu, který vznikl, když byly ve Finsku později uváděny na trh láhve s oxidem uhličitým vyráběné a původně uváděné na trh společností SodaStream, které jsou určeny k opětovnému používání a mnohočetnému naplňování. Společnost MySoda poté, co prostřednictvím distributorů obdržela láhve s oxidem uhličitým společnosti SodaStream, které spotřebitelé vrátili prázdné, tyto láhve opětovně naplnila, odstranila etiketu, na níž je umístěna původní ochranná známka a nahradila ji vlastními etiketami obsahujícími logo MySoda, přičemž ponechala viditelnou původní ochrannou známku vyrytou na těle uvedených láhví.

31 Ve světle těchto upřesnění je třeba mít za to, že podstatou čtyř otázek předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda a případně za jakých podmínek je vlastník ochranné známky, který uvedl na trh v členském státě výrobky označené touto ochrannou známkou, určené k opakovanému používání a mnohočetnému naplňování, oprávněn na základě čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001, jakož i čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436, bránit tomu, aby další prodejce, který tyto výrobky opětovně naplnil a nahradil etiketu, na níž je uvedena původní ochranná známka, jinou etiketou, přičemž na uvedených výrobcích ponechal viditelnou původní ochrannou známku, později uváděl tyto výrobky na trh v tomto členském státě.

32 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že článek 9 tohoto nařízení a článek 10 této směrnice přiznávají vlastníkovi ochranné známky Evropské unie a vlastníkovi národní ochranné známky výlučné právo, které mu umožňuje bránit všem třetím osobám zejména nabízet výrobky označené jeho ochrannou známkou, uvádět je na trh nebo je za těmito účely skladovat. Článek 15

odst. 1 uvedeného nařízení, jakož i čl. 15 odst. 1 uvedené směrnice obsahují výjimku z tohoto pravidla spočívající v tom, že stanoví, že právo vlastníka je vyčerpáno, jestliže byly výrobky pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v EHP vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem (obdobně viz rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, bod 26 a citovaná judikatura).

33 Pokud jde konkrétně o články 10 a 15 směrnice 2015/2436, je třeba dodat, že plně harmonizují pravidla o právech z ochranné známky a definují tak věcný obsah práv, jichž požívají majitelé ochranných známek v Unii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2011, Budějovický Budvar, C-482/09, EU:C:2011:605, bod 32 a citovaná judikatura, jakož i obdobně rozsudek ze dne 29. července 2019, Pelham a další, C-476/17, EU:C:2019:624, bod 85 a citovaná judikatura).

34 V souladu s čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001 a s čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436 však vlastník ochranné známky může mít legitimní důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, které jsou označeny jeho ochrannou známkou, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil. Tato možnost zabránění, která představuje odchylku od základní zásady volného pohybu zboží, má jediný cíl, a to chránit práva spadající do specifického předmětu ochranné známky, vykládaného s ohledem na její základní funkci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. dubna 2002, Boehringer Ingelheim a další, C-143/00, EU:C:2002:246, bod 28).

35 Jak Soudní dvůr opakovaně konstatoval, specifickým předmětem práva ochranných známek je zajistit vlastníkovi zejména právo užívat ochrannou známku za účelem uvedení výrobku poprvé na trh a chránit ho tak před soutěžiteli, kteří by prodejem výrobků neoprávněně opatřených touto ochrannou známkou chtěli zneužít postavení a důvěryhodnosti ochranné známky. Za účelem určení přesného rozsahu tohoto výlučného práva přiznaného majiteli ochranné známky je nutno vzít v úvahu základní funkci ochranné známky, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku označeného ochrannou známkou, což mu umožní odlišit tento výrobek bez možnosti záměny od výrobku jiného původu (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Schweppes, C-291/16, EU:C:2017:990, bod 37 a citovaná judikatura).

36 Otázka, zda vlastník ochranné známky může bránit pozdějšímu odbytu výrobků označených jeho ochrannou známkou, a zejména opatřením přijatým dalším prodejcem týkajícím se odstranění původních etiket a umístění nových etiket na tyto výrobky s tím, že původní ochrannou známku ponechá viditelnou, musí být tedy zkoumána s ohledem na legitimní zájmy vlastníka ochranné známky, zejména zájem na ochraně základní funkce ochranné známky, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku označeného ochrannou známkou.

37 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 22 svého stanoviska, právo vlastníka ochranné známky bránit pozdějšímu odbytu výrobků označených jeho ochrannou známkou není neomezené, neboť nutně představuje omezení základní zásady volného pohybu zboží.

38 V projednávaném případě je nesporné, že předmětné láhve s oxidem uhličitým byly na trh v EHP poprvé uvedeny vlastníky ochranných známek Evropské unie a národních ochranných známek umístěných na těchto láhvích.

39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora prodej plnitelných láhví s plynem uskutečněný vlastníkem ochranných známek umístěných na těchto láhvích vyčerpá práva, která uvedenému vlastníkovi vyplývají ze zápisu těchto ochranných známek, a přenese na kupujícího právo svobodně disponovat s touto láhví, včetně práva ji vyměnit nebo ji nechat naplnit

u podniku podle jeho volby. Důsledkem tohoto práva kupujícího je právo konkurentů vlastníka ochranných známek uvedených na zmíněné láhvi provést opětovné naplnění a výměnu prázdných láhví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, bod 35).

40 Činnost dalšího prodejce spočívající v naplňování předmětných láhví, které spotřebitelé vrátili prázdné, a v tom, že na tyto láhve umisťuje vlastní etikety poté, co odstranil etikety opatřené původními ochrannými známkami, přičemž na láhvích ponechává viditelnou původní ochrannou známku, však může spadat do působnosti čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436.

41 Jak bylo nicméně připomenuto v bodě 34 tohoto rozsudku, vlastník ochranné známky je na základě čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/2001 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436 oprávněn i přes uvedení výrobků označených jeho ochrannou známkou na trh bránit jejich pozdějšímu odbytu, jestliže legitimní důvody takové bránění ospravedlňují. Případ změny nebo zhoršení stavu výrobků, který je výslovně uveden v těchto ustanoveních, je uváděn pouze jako příklad, jelikož uvedená ustanovení neuvádějí taxativní výčet legitimních důvodů, které mohou vyloučit použití zásady vyčerpání práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, bod 36, a citovaná judikatura).

42 V kontextu paralelních dovozů přebalených léčivých přípravků Soudní dvůr sestavil seznam podmínek, jejichž cílem je vymezit existenci takových důvodů, a to v tomto specifickém kontextu (viz zejména rozsudek ze dne 11. července 1996, Bristol-Myers Squibb a další, C-427/93, C-429/93 a C-436/93, EU:C:1996:282).

43 V kontextu, který je bližší kontextu, o který jde ve věci v původním řízení, Soudní dvůr judikoval, že takový legitimní důvod existuje rovněž v případě, kdy užívání označení totožného s ochrannou známkou nebo jí podobného třetí osobou vážně poškozuje její dobré jméno, nebo v případě, že způsob tohoto užívání vyvolává dojem, že mezi vlastníkem ochranné známky a touto třetí osobou, která ji užívá, existuje hospodářské propojení, zejména že posledně uvedená náleží do distribuční sítě vlastníka ochranné známky nebo že mezi těmito dvěma osobami existuje zvláštní vztah (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. července 2010, Portakabin, C-558/08, EU:C:2010:416, body 79 a 80, jakož i ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, bod 37).

44 Z toho vyplývá, že nesprávný dojem, který může vzniknout u spotřebitelů, pokud jde o existenci hospodářského propojení mezi vlastníkem ochranné známky a dalším prodejcem, je jedním z legitimních důvodů, na základě kterých vlastník ochranné známky může bránit pozdějšímu uvádění výrobků označených jeho ochrannou známkou na trh ze strany dalšího prodejce, zejména pokud tento další prodejce odstraní etiketu, na které je uvedena původní ochranná známka, a umístí na tento výrobek vlastní etiketu, přičemž ponechá viditelnou původní ochrannou známku vyrytou na výrobku. Skutečnost, že opatření přijatá dalším prodejcem za účelem pozdějšího odbytu předmětných výrobků jsou lokalizována v rámci členského státu, kde byly tyto výrobky původně uvedeny na trh, nemá rozhodující význam pro účely určení, zda jsou námitky vlastníka ochranné známky ospravedlněny takovým legitimním důvodem.

45 Za účelem posouzení, zda takový nesprávný dojem existuje, je třeba zohlednit všechny okolnosti týkající se činnosti dalšího prodejce, jako je způsob, jakým jsou láhve prezentovány spotřebitelům v návaznosti na nové označení etiketami a podmínky, za nichž jsou láhve prodávány, zejména praxi plnění těchto láhví používanou v dotčeném odvětví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, body 39 a 40).

46 Ačkoli přísluší předkládajícímu soudu, aby posoudil existenci případného nesprávného dojmu, pokud jde o hospodářské propojení mezi vlastníky ochranných známek a dalším prodejcem, který láhve, o které jde ve věci v původním řízení, naplnil, Soudní dvůr může poskytnout tomuto soudu všechny prvky výkladu unijního práva, které pro něj mohou být v tomto ohledu užitečné (obdobně viz rozsudek ze dne 7. dubna 2022, Berlin Chemie A. Menarini, C-333/20, EU:C:2022:291, bod 46 a citovaná judikatura).

47 Je tak třeba zaprvé uvést, že rozsah informací uvedených na nových etiketách má značný význam. Jak totiž zdůraznil generální advokát v bodě 51 svého stanoviska, celkový dojem vyvolaný novým označením etiketami musí být posouzen za účelem určení, zda se informace týkající se vlastníka ochranné známky, který láhev vyrobil, a informace týkající se dalšího prodejce, který zajišťuje její naplnění, jeví jako jasné a jednoznačné pro běžně informovaného a přiměřeně pozorného spotřebitele. Tyto informace poskytnuté prostřednictvím nového označení etiketami nesmí zejména vyvolávat dojem, že mezi dalším prodejcem, který láhev naplnil, a vlastníkem původní ochranné známky existuje hospodářské propojení.

48 Zadruhé musí být za účelem posouzení dojmu, který vyvolává nové označení etiketami, zohledněna rovněž praxe v dotyčném odvětví a otázka, zda jsou spotřebitelé zvyklí na to, že láhve jsou znovu plněny jinými subjekty než vlastníkem původní ochranné známky.

49 V tomto ohledu okolnost, že dotčený výrobek tvoří láhev určená k opětovnému používání a mnohočetnému naplňování, jakož i její obsah, může být relevantní pro účely určení, zda může u spotřebitelů takový nesprávný dojem existovat. Je zajisté třeba zohlednit skutečnost, že z důvodu funkčního vztahu mezi láhví a jejím obsahem existuje nebezpečí, že široká veřejnost bude mít za to, že láhev i její obsah mají zpravidla stejný obchodní původ. Jakkoli by nebylo možné užívat stlačené nebo zkapalněné plyny bez přepravních obalů ze železa, které je obsahují, a jakkoli tento druh láhví může být z tohoto důvodu považován za obal (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. listopadu 2014, Utopia, C-40/14, EU:C:2014:2389, bod 40), tyto láhve – vzhledem k tomu, že jsou podle logiky recyklace určeny k tomu, aby byly opětovně užívány a mnohokrát naplňovány – však nebudou nezbytně vnímány tak, že mají stejný obchodní původ jako plyn, který obsahují.

50 Pokud jde konkrétně o podmínky pro naplňování prázdných lahví, je třeba předpokládat, jak uvedl generální advokát v bodě 56 svého stanoviska, že spotřebitel, který se obrátí přímo na jiný hospodářský subjekt, než je vlastník původní ochranné známky, aby nechal naplnit prázdnou láhev nebo ji vyměnit za naplněnou láhev, může snáze rozpoznat, že mezi tímto hospodářským subjektem a vlastníkem ochranné známky neexistuje hospodářské propojení.

51 Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí a písemných vyjádření účastnic původního řízení, v projednávaném případě vlastníci původních ochranných známek, ani další prodejce nenabízejí své láhve s oxidem uhličitým spotřebitelům přímo, jelikož jsou tyto láhve k prodeji dostupné pouze v obchodech distributorů.

52 Neexistence přímého kontaktu s dalším prodejcem přitom může u spotřebitelů vyvolat nebezpečí záměny, pokud jde o vztah mezi tímto dalším prodejcem a vlastníky původních ochranných známek. Taková situace tedy může ohrozit plnění základní funkce ochranné známky, připomenuté v bodě 35 tohoto rozsudku, a odůvodnit tak použití čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436 a čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001.

53 Zatřetí z judikatury Soudního dvora vyplývá, že skutečnost, že původní ochranná známka na láhvi zůstává viditelná i navzdory dodatečnému označení etiketami, které provedl další prodejce, představuje relevantní prvek v rozsahu, v němž patrně vylučuje, že by uvedené označení etiketami měnilo stav láhví zakrytím označení jejich původu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. července 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485, bod 41).

54 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 15 odst. 2 nařízení 2017/1001 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2015/2436 musí být vykládány v tom smyslu, že vlastník ochranné známky, který uvedl na trh v členském státě výrobky označené touto ochrannou známkou, určené k opakovanému používání a mnohočetnému naplňování, není oprávněn na základě těchto ustanovení bránit tomu, aby další prodejce, který tyto výrobky opětovně naplnil a nahradil etiketu, na níž je uvedena původní ochranná známka, jinou etiketou, přičemž na uvedených výrobcích ponechal viditelnou původní ochrannou známku, později uváděl tyto výrobky na trh v tomto členském státě, ledaže toto nové označení etiketami vyvolá u spotřebitelů nesprávný dojem, že mezi dalším prodejcem a vlastníkem ochranné zámky existuje hospodářské propojení. Toto nebezpečí záměny je třeba posuzovat globálně s ohledem na údaje uvedené na výrobku a na jeho novém označení etiketami, jakož i s ohledem na distribuční praxi v dotčeném odvětví a na to, jak spotřebitelé tuto praxi znají.

## K nákladům řízení

55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

**Článek 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách,**

**musí být vykládány v tom smyslu, že**

**vlastník ochranné známky, který uvedl na trh v členském státě výrobky označené touto ochrannou známkou, určené k opakovanému používání a mnohočetnému naplňování, není oprávněn na základě těchto ustanovení bránit tomu, aby další prodejce, který tyto výrobky opětovně naplnil a nahradil etiketu, na níž je uvedena původní ochranná známka, jinou etiketou, přičemž na uvedených výrobcích ponechal viditelnou původní ochrannou známku, později uváděl tyto výrobky na trh v tomto členském státě, ledaže toto nové označení etiketami vyvolá u spotřebitelů nesprávný dojem, že mezi dalším prodejcem a vlastníkem ochranné zámky existuje hospodářské propojení. Toto nebezpečí záměny je**

**třeba posuzovat globálně s ohledem na údaje uvedené na výrobku a na jeho novém označení etiketami, jakož i s ohledem na distribuční praxi v dotčeném odvětví a na to, jak spotřebitelé tuto praxi znají.**

Podpisy